

Bunları dünya döndükçe deşifre ve rezil etmek vatan borcumuzdur

12.09.2018

Dün Cumhuriyet Gazetesi'nde Orhan Bursalı çok güzel bir yazı yazdı, istifa edenlerin **“toplucu hareketi”** ve **“cemaat gibi”** dayanışması üzerine.

Ben o kadar kibar olamayacağım, yere göre yeminimiz var, bunları dünya döndükçe deşifre ve rezil etmek vatan borcumuzdur.

Yani bu vesileyle **“toplucu hareket etme”** ve **“bağımsız yazar olabilme”** konusunda söyleyeceklerim var.

ARTIK “ORASI” NEYSE, ORASI GİBİ DÜŞÜNÜYOR

Biz de bir hayat yaşadık, gördüğüm şu, bu ülkede fikir yok bağımsız yazarlık yok, arkadaş grupları var.

Oysa iyi yazarlar eserleriyle öne çıkar, iyi yazarlar okuyucusunu kendi kazanır ve kimsenin arka çıkmasına yer alan açmasına ödülüne taltifine ve hatta maaşına ihtiyaç duymaz.

İyi ve gerçek yazar olunamadığı için çok geçmeden onun bunun adamı olursun, ocu bucu olursun, o patronun bu şeyhin gölgesi üstüne siner, sittin sene altından kalkamazsın.

Bugün de öyle, yüzlerce genç yazar, nefes aldıkları internet sitesinin havasını koklaya koklaya oranın bekçisi oranın adamı oluyor. Artık **“orasi”** neyse, orası gibi düşünüyor, fikirleri düşünceleri kimliği **“orasi”** gibi oluyor. Ve oradakilerle birlikte hücum ediyorlar birlikte linç ediyorlar birlikte savunmaya geçiyorlar, birlikte **“bir şey”** tuhaf bir yaratık bir canavar oluyorlar.

Hep birlikte bir paranoyayı paylaşıyor ve hep birlikte aynı ideolojik hastalıktan muzdarip oluyorlar, yedikleri içtikleri aynı bağlandıkları adamlar projeler aynı bir aşirete dönüşüyorlar. O kadar aynı ki yeni dünya düzeninin büyük oyunu içinde bir 'algoritmaya' dönüşüyorlar, Ukrayna'da Sırbistan'da Mısır'da aynı kadrolar aynı ihtiyaç listesi aynı sıralama hesabına, şöyle, Google'de arama motoruna isimlerini yaz hangi konu olursa olsun isimleri peş peşe düşüyor.

İŞKENCELERE İLGİSİZLİĞE İTİLMİŞLİĞE SANSÜRLERE DAYANAMAYACAKSINIZ YAZAR OLAMAZSIN

Bir yazar baştan şu gerçeği kabullenmeli, eser olmadan yazar olunmaz, sonra şunu bilmeli, işkencelere ilgisizliğe itilmişliğe sansürlere vs. dayanamayacaksınız yazar olamazsın. Soralım neden bu “algoritma”yı oluşturanların en temel özellikleri kifayetsiz yani yetersiz oluşları.

Bir yazar önce beynine şunu kazımalı, Allah'ını feriştağını tanımam, kimseye eyvallahım yoktur, yoksa **“bir hesabın”** adamı olursun.

Hayatınızı mahvedecek bu kadar sert acımasız **“ahlak”** kavgasının riskleri yoksa zaten yazar olamazsınız. Onun bunun adamı olursunuz, ona buna **“ağbi”** dersiniz, onun bunun dergisine gazetesine telefon açar röportaj reklam ilgi istersiniz. CHP mi gasp edilecek, algoritma hesabı, sıra sıra aynı isimler, Cumhuriyet Gazetesi mi ele geçirilecek aynı isimler sıra sıra.

TÜRK YAZARLARINA PARAYI GÖSTERİNCE AKILLARI GİTTİ

Ülkemizde kendine sol-liberal diyenler 80'li yıllardan beri “birlikte” hareket ettiler, aynı kavramları kullanmak ve tekrar etmek için toplantılar yaptılar, diyelim “vesayet” diyelim “güvenlik politikalarıyla olmaz” diyelim “devlet köhne bürokrasi küflü her şeyi satılıp özelleştirmeli”.

Ve bu ilkeler adına CIA'sından AB'nin derin politikacı ve ajanlarına kadar herkesle el altından görüşmekten çekinmediler. Bir dönemin ünlü elçisi **Karen Fogg'u ve ele geçirilen e-maillerini unutmayın, gizli gizli, Mehmet Ali Brand, Cengiz Çandar, Mehmet Altan, Sami Kohen, Metin Münir, Ferai Tınç, Şahin Alpay'la vs. görüşüyormuş**. Ve AB ve Kıbrıs vs. gibi konularda görüştüğü bu yazarları nasıl bir şebeke gibi örgütlüyormuş, çokça yazılıp çizildi.

Türk yazarlarına parayı gösterince akılları gitti, lafı da Türkiye'nin utanç tarihine yazılmış Karen Fogg'un lafıdır.

Bu aydınlatıcı(?)sebeplerle bir cemaat gibi birbirlerini korudular ve bir askeri manga gibi birlikte hücum ettiler, birlikte aynı sloganları yazıp çizdiler ve birlikte aynı bildirilere imza attılar ve hep birlikte aynı malum düşünce kuruluşlarına proje oldular.

AMERİKA VE AB “SİYASETLERİNE” GÖBEKTEN BAĞLADILAR

Mesela Özalılı yıllarda Özalıcı oldular, o günün dergi ve gazetelerinde yazıp çizmekten rahatsız olmadılar, sonra bu büyük liberal ağbilere özenen solcuların iştahı kabardı ve büyük gazetelerin “kültür sanat” sayfalarını arzı endam edip büyük barış özgürlük (?) konvoyuna katılmaya başladılar.

Burası mühim, bu kültür sanat sayfaları vasıtasıyla yakınlarına adamlarına reklam yaptılar, genç yazar ve akademisyenlerin yularlarını kültür sanat sayfalarıyla tutup istedikleri yöne çekmeye başladılar. Bir zamanların Cumhuriyet Kitap, Milliyet Sanat'ı ve sonra Radikal 2 buna en iyi örnektir, ellerinden tuttıkları kifayetsizleri röportajla tam sayfa boy fotoğraflarla süsleyip önce hızla öne çıkartıp sonra güle oynaya bildiri ve siyasi emellerinde kullandılar.

İşgal edilen bu kültür sanat sayfaları “besi” çiftliği gibiydi, istediklerine ödül veriyorlar istediklerini Türkiye'nin en büyük romancısı en büyük hikayecisi vs. ilan ediyorlardı.

Sonra yavaş yavaş “üniversiteleri” ele geçirmeye başladılar, yakın dost arkadaş ya da yanlarına alacakları genç akademisyenleri dergilerine çekip ve hatta doktor ve doçent kadrolarına hızla geçişlerini sağladılar, bu hızla yükselen yürü ya kulum sosyal merdiveni için kıstasları vardı, Kürtçülük şarttı, AB'cilik şarttı, ve sol liberallerin bildirilerine imza atmak şarttı.

Sonra bu besi çiftliklerinde büyüttükleri kalemleri 90'lı yılların sonuna doğru Amerika ve AB “siyasetlerine” göbekten bağladılar, ancak bunun için, mandıra'daki ineklerin hangi yemlerle ve tarlanın hangi gübre türüyle beslendiğini hatırlamamız lazım.

SİYASAL GİBİ ÜNİVERSİTELER DAHI KANDİL'E DÖNÜŞTÜRÜLDÜ

Önce, mesela, Aydın Doğan ya da FETÖ'nün yayın organlarında ya da güç sahalarda yazarlık yapıyorsa, Aydın Doğan ve FETÖ'ye asla laf edilmeyecek, yolsuzlukları hırsızlıkları asla görülmeyecek, sendikasızlıktan işsizlikten işçi tazminatlarının patron keyfine verilmesinden bahsedilmeyecekti, bu altın kurala sonuna kadar harfiyen uydular.

Ve mesela FETÖ'yle bu karşılıklı rıza birçok üniversite kadrosunun ele geçirilmesinde bayağı işe yaradı ve yüzlerce genç akademisyen sol-liberal işbirliğiyle bu üniversitelerin tüm kadrolarını ele geçirildi ve bu üniversitelerde PKK desteği toplu eylemlerle aldı başına gitti, siyasal gibi üniversiteler dahi Kandil'e dönüştürüldü.

KEMALİZME DÜŞMANLIKTA AĞBİLERİNİ SOLLAYIP GEÇMEK ZORUNDAYDILAR

Gelelim, bağlandıkları yulara. Genç yazar ve akademisyenler, önce “etnik” tartışmaya sokuldu. İtiraz edenler ya da geçimsizler ya da güvenmedikleri elendi. Bağımsız bir Kürt devletini destekleyenlere kurban olduğum Allah yürü ya kulum dedi Şöhret, kitap, doktor doçent kadroları, yazıları yayınlandı röportajlar yapıldı ve çıkarıldıkları ekranlarda baş köşelerde

ağırlandılar, hatta Muhsin Kızılkaya gibi nice isim evrim geçirip AKP'den vekil oldu.

İkinci yularları, AB'ye girmek ve özelleştirmelere sahip çıkmaktı, çünkü, devlet hantaldı bürokrasi küflüydü ve devlet küçültülmeli elde ne varsa satılmalıydı, karşı çıkanlara faşist ırkçı ulusalcı yaftası takmaktı, Telekom'un satılmasına karşı çıkan dünyaca ünlü hukuk profesörümüz Mümtaz Soysal aşağılandı dışlandı.

Asıl yularları Kemalizme düşmanlıkta ağbilerini sollayıp geçmek zorundaydılar. Öyle ki kemalizme düşmanlık başarı kariyerlerinin en ön sırasındaydı, kendi yazdıkları öz geçmişlerinde dahi, işte bir örnek, CHP Parti Okulu'nda bu ayın başında ders veren Taraf yazarı akademisyen Yüksel Taşkın, Kemalizm düşmanlığını Şerif Mardin'den nasıl öğrendiğini iftiharla kendi yazıyor ve bu Taraf yazarı bugün CHP'li gençlere ders veriyor.

Çünkü 1980'den itibaren sol-liberaller Türkiye'nin geri kalmışlığını Kemalizme yüklemişti.

"Türkiye Atatürk yüzünden geri kalmıştı. Atatürk dışa kapalıydı, ırkçıydı, faşistti, diktatördü, kemalizm tek tip adam yetiştiriyordu", bu söylemler İslamcılarla örtüştü sonra İslamcılarla kardeşleşteler.

ARTIK ELEŞTİREN AÇIKLAYAN BİRER YAZAR DEĞİL IRAK'A LİBYA'YA SALDIRAN AMERİKAN ORDULARININ GÖRÜNMEZ UÇAKLARIYDILAR

Genç yazar ve akademisyenler doktor doçent kadroları ve irili ufaklı dergi ve sitelerde ve pek popüler Radikal gibi gazetelerde kendilerini gösterebilmek için Atatürk ve Cumhuriyet ve Tek Parti'yle dalgasını geçecek binlerce yazı yazdılar. Gelin görün ki beslendikleri taltif edildikleri ve maaşlandıkları ne Aydın Doğan'ın fırladıklarını ne FETÖ'nün cemaatine tek satır eleştiri getirmediler.

Kürtçüler FETÖ'cüler Liboşlar ve solcular işte bu işbirliği sayesinde çok sayıda genç yazar ve akademisyeni yetiştirip piyasaya sürdü ve Türkiye'nin işgalinde bir sosyal dinamit gibi kullandı.

Hatırlayın, sonra mesela, Ermeni tartışmaları gündeme geldi, hadi buyurun, bu kalemlerin alayı birden "Ermeniler'den özür dileriz" metninin altına imzayı attılar, özür dileycekleri yer de Ermeni Taşnak Partisi, bildiri şebekesinin başında da Sorbonlu Şaban Ahmet İnel.

Aslında bu şebekenin toplu imzalarla protesto çağı hatırlanmaya değerdir, mesela, Türk Ordusu PKK'ya karşı mı savaşıyor, hemen toplu imza, kınıyoruz, bildirilerdeki o küstahlık o kendine güven akıl alır gibi değil, herhalde bildikleri bir sır vardı.

İşte bu "toplulara protesto imzaları" bu ağbilere kuvvet verdi ve zamanla "kuvvetlerine" kendileri de inanmaya başladı. Ve bu birleşimi tuhaf "cemaat" topluca PKK'nın yanında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin karşısında. Bu toplu tuhaf cemaat, mesela yetmez ama evet anayasasında topluca FETÖ'nün yanında ve evrensel hukuk değerlerinin karşısında yeni bir "terkip" yeni bir "şebeke" oluşturdular.

Barış, demokrasi, insan hakları, vs. yüzlerce konuda bu toplu imzalar bu ağbileri kenetledi dayanışma ruhlarını geliştirdi ama asıl "egolarını" kamçıladi, bir hareket taburuna dönüşmüşlerdi, en bilge onlardı, dünyanın gizemlerini çözmüşlerdi, artık eleştiren açıklayan birer yazar değil Irak'a Libya'ya saldıran Amerikan ordularının görünmez uçaklarıydılar. Barış demokrasi insan hakları dedikçe Amerika ve AB arkalarında, artık kim tutar sizi.

Ve onlara bakarsan "aydın" idiler.

Öyle ki bu topraklarda "aydın" kelimesini üstüne basarak yazıp çizen sadece bu ağbiler oldu.

HASAN CEMAL AĞBİ, MURAT BELGE AĞBİ, AHMET İNSEL AĞBİ, AYDIN ENGİN AĞBİLERİ VARMIŞ

Bütün sosyal sorunları çözmüşler, bütün gizli bilgilere sahip olmuşlar, ve her konuda haklı ve öncü kuvvettiler, "Kıbrıs'ta Türkiye haksız ve işgalciydi, Ermeni sorununda Türkiye cezalandırılmalı toprak ve tazminat vermeli, Kürt meselesinde

Türkiye'nin hiç şansı yok Fırat'tan ötesi Apo'ya üleştirilmeli", işte bu isteklerin hepsi demokratik ve hepsinde Türkiye dibine kadar haksız ve faşist ve işkenceciydi.

Ye "aydın" kelimesini hokus pokus kendi tekellerine alarak Türkiye'ye işte bu vahim kabul edilemez sevr andlaşmasını onlarca yıl dayattılar.

Bir de 'ağbi'lik gibi bir kurumları oldu, mesela konumu bilgisi tecrübesi aydın duruşu asla dokunulmaz mabet gibi Hasan Cemal Ağbi, Murat Belge ağbi, ve son Ermeni özür bildirisinden sonra Ahmet İnel ağbileri ve mesela son Cumhuriyet operasyonunda gördük ki bir de Aydın Engin ağbileri varmış.

Cinsiyet ayrımcılığı yapmayalım, Nazlı ablaları Oya ablaları, Binnaz Toprak ablaları. Bu Binnaz hanımı da es geçmeyin, bugünkü yeni CHP'ye depo fazlası sol-liberalleri taşıyan odur.

CEMAAT İLİŞKİLERİYLE KÖTÜ YOLA DÜŞMÜŞ...

Hepsi "soyutlama" hastası ve uzmanlardılar, sorunları barış, demokrasi, özgürlük gibi sloganlarla çözüyorlar, AB'ye girersek, Ermeniler'e toprak tazminat verirsek, Apo'ya ülkenin yarısını verirsek huzur ve mutluluk içinde ve hiç çatışma olmadan mutlu bahtiyar bir hayatımız olacaktı, işte bu kesin bilgiydi, Türkiye uçacaktı.

Ne ürettik ne sattık tarlalarımız fabrikalarımız atölyelerimiz işsizlik tazminatlar vs. onları hiç ama hiç ilgilendirmiyordu, mesela AB'ye girersek ülkemize "para" yağacaktı, Yunanistan'ın ekonomik çöküşüne kadar AB'den gelecek bu para sağanağına inanmayanımız kalmamıştı.

Sol-liberal tayfa için toplu tasnif yapmayalım, mesela bugün Cumhuriyet'ten ayrılanlar içinde Ceyda Karan ve Güray Öz asla bu tasnif içinde değildir, ancak bu kararlarıyla "mahalle baskısına" onay verdiler.

Sol-liberallerin en tehlikeli yanları da yumuşak belirsiz dış halkadır, orda mı değil mi bilemezsiniz, işte ekranlardan tanıdığımız CHP'li Yunus Emre, ancak kritik anlarda aldıkları tarihi kararlarla onlar hakkında hüküm verebiliyoruz, bu yüzden şimdi yazacağım satırlara da şaşırmayın.

Şüphesiz bu sol liberal koronun içinde eli yüzü düzgün gerçekten zeki efendi yazar ve akademisyenler oldu, bir kaçının ismini vereyim, mesela bugün Cumhuriyet'ten ayrılan Tayfun, gül gibi bir çocuk ve zeki ve çalışkandır, lafımız olmaz. Mesela, CHP parti okulunda ders vermek içilen çağrılan siyasaldan Fethi'dir. Mesela Fethi kendini kemalist olarak deklare eder ama ermeni bildirisine neden imza atmak zorunda kaldı, el cevap, arkadaş grubu yüzünden. Mesela Tayfun gibi temiz bir çocuk bir sol liberal cemaatin skandallarına neden sessiz kalıp kendini şaibeli insanların gölgesinde bırakıp ezdirdi, el cevap, bu çevreyle eski kadim arkadaşlığı yüzünden.

Bir yazar sadece Allahını ferishtahını değil arkadaş da tanımamalı. Kendi hayatımdan gözlemlediğim şudur, bir yazar on yılda bir arkadaş grubunu terk etmeli ya da mesafe ayarlarını iyi almalı, yoksa, o arkadaş grupları kişiliğinizde kalıcı hasarlar bırakır.

Ya da cemaat ilişkileriyle kötü yola düşmüş yanlış bağlantılar hesaplar içindeki arkadaş grubu sizi de rezil rüsvay edebilir ve eserlerinizin itibarını aşağıya doğru çeker.

Entellektüel birikiminiz donanımınız ne kadar kafi olursa olsun bu kadar tuhaf şaibeli bağlantılar içindeki arkadaşlarla bir arada olmanız zekanız konusunda okuyucuda şüphe oluşturur, mesela Ruşen Çakır, Eren Erdem, Ali Bayramoğlu, Etyen Mahçupyan, Ufuk Uras, Sırrı Süreyya, Levent Gültekin, Tanıl Bora, Ahmet İnel, bu nasıl bir "solüsyon" demeyin, bu ortak cepheleşmenin ortak düşmanlığın birlikte hareket etmenin Türk iş kokteyi, sonra "şarbon" salgını nasıl başladı diye feryat etmeyin.

Düşünün bu tayfaya katılarak hiç bir eser üretmeden aydın ve akademisyen olabilen nicesi, oh maşallah! Cinsel markette .öt tıpası diye alet vardır. Soralım ülkemizin yaşadığı bunca ağır trajediye rağmen .öt tıpası olarak kullanıldıklarını fark

etmeyenler hala kendilerine nasıl **“yazar, akademisyen, aydın”** diyebiliyorlar, pes doğrusu.

HRANT'I ÖLDÜREN CEMAATTEN YILLARCA MAAŞ ALIP GAZETELERİNDE YAZMAYI SÜRDÜRDÜLER

Bugün mesela Cummhuriyet'te huruç hareketi düzenleyenler mesela Bush Irak'ta milyonlarca Müslümanı öldürürken sırf Barzani'yi üzmemek sırf PKK'ya bir şans doğuyor diye topluca Bush'un özgürlükçü kahramanları oldukları günleri bu ülkenin hafızası nasıl unutabilir.

Mesela bu arkadaşlar İlhan Selçuk'un kendi gazetesini bombalattığı gerekçesiyle içeri alınmasına topluca sessiz kaldılar, İlhan Selçuk kendi gazetesini bombalatmış buna yedi uzun yıl inandılar ve yazdılar.

Mesela topluca yetmez ama evet oylamasında başı çektiler hatta büyük bir yaygara oluşturdular sabah akşam sosyal medyayı ve ekranları işgal edip yetmez ama evet'e karşı gelenleri faşist ırkçı ilan ettiler, FETÖ'nün fırladıkları şimdi yine **“aydın, gazeteci”** oluvermişler.

Mesela, **“arkadaş”** grubunuz Hrant Dink cemaat tarafından öldürülüp katilleri Ergenekoncuların üstüne atılınca değil sessiz kalmak yıllarca suçu kemalistlerin üstüne atan **“toplu”** yazılar yazdılar toplu yürüyüşler yaptılar ve bugün Hrant Dink davasını takip eden içlerinde tek kişi kalmadı. Hatta Hrant'ı öldüren cemaatten yıllarca maaş alıp gazetelerinde yazmayı sürdürdüler.

KAFAYI YİYECEĞİNİZ BU SATIRLAR BİRİKİM SİTESİNDEDİR

Mesela **“arkadaş”** grubunuz Marksist solcuydu ve ama sümüklü mehdi FETÖ'nün sofrasında ve toplantılarında ve ekranlarında arzı endam ederken sessiz kaldınız ve hatta bu işbirliğini **“aydın”** sorumluluğuna yordunuz.

Ayrıca sümüklü mehdinin sofrasına katılmayı cesaret ve kahramanlık ve öngörüyle ve sol'un önünü açmakla açıkladınız, işte size nefis bir hikaye, Birikim Dergisi'nde yayınlandı bu yazı. Birikim yazarı edebiyat eleştirmeni Çöl'ü anlatan bir romanı çok beğenmiş. Çöl romanını yazan da hapiste mi yatıyormuş neymiş. Birikim yazarı bu başarılı romanı yazan meçhul yazara şöyle sesleniyor: Birikim yazarları 1980'den beri İslamcı tarikatlarla iç içe olmasaydı, İslamcı bilgileri tarihini sol'a taşımaya vesile olmasaydı, sen de bu içinde Arap İslam Çöl imgeleriyle dolu romanı İslam'ı öğrenemez, yazamazdın. Kafayı yiyeyeceğiniz bu satırlar Birikim sitesindedir.

Mesela **“arkadaş”** grubunuz Tayyip Erdoğan **“açılım”**a karar verince topluca yıllarca Tayyip Erdoğan'ın TV'lerinde akil adam toplantılarında birlikte oldunuz, NTV ekranlarından güzel şeyler oluyor, tamam, bu iş bitti halloldu, açıklamalarını güle oynaya sevinçle göbek atarak ilan ettiniz.

Mesela **“arkadaş”** grubunuz FETÖ'den bilgi belge alıp kamuoyu oluşturmaya başlayınca **“bu belgelerin”** kimler tarafından arkadaşınıza verildiğini hiç sorgulamayıp kahraman gazeteciliğine ve özgürlükçü aydın oluşuna yordunuz. Ve nedense FETÖ'cü şebeke Ahmet Şık'ı alıncaya kadar da FETÖ savcılarında hiç rahatsız olmadınız, aksine Ali Bayramoğlu gibiler savcılarla kanki olup yalan manipüle bilgilerle yazılar yazdılar.

Yetmedi Aydın Doğan gazetelerinde ve her dönemin elemanları Mehmet Barlaslar ve Engin Ardıçlarla ve hatta Nagehan Alçılar Rasim Ozan gibi yaratıklarla aynı sütunlarda komşu olmaktan hiç utanmadınız.

Ve çok geçmeden çıkar ilişkileri menfaat şöret akademik yollar dergi gazete yazılarınız birçok şeyiniz artık çoktan bölünmez parçalanmaz bir şekilde **“tek beden”** tek bir **“organizma”** oluverdi.

Bir “organizma”?

Bu organizmada bağımsız tek bir aydın var mıdır?

ARTIK BU ŞEBEKENİN REHABİLİTE EDİLMESİ İMKANSIZDIR

Ve bu bugünkü yazılarında bu şebeke hem topluca Selahattin Demirtaş'a tapınacak manşetleriyle kutsayacak hem de

Atatürk ve Cumhuriyet düşüncelerinde samimi olacaklar bir de bizden bu kolpaya inanmamızı bekliyorlar.

Oysa Cumhuriyet Gazetesi'nde olmaları kendilerini yanlışlarını temize çekmek için iyi bir fırsattı, bu son şanslarını da burunlarından kıl aldırmadan, teptiler, cumhuriyeti gasp ettiklerinde cumhuriyet ilerici aydınlıkçıların gazetesiydi aydınlıklarında aynı cumhuriyet'i tarihini bugün öğrenmişler gibi faşist ilan ettiler.

Ve trajik son, Amerika'daki FETÖ'cüler gibi gün gelip yeniden hayat bulabilecekleri hayal ve fantazileriyle tweetlerinin başına döndüler, ki o tweetlerin beğeni ve takipçi sayısını çoğaltan aynı algoritma hesabındaki FETÖ'cüler.

Sözlerine güvenilmeyen, öngörülerini çıkımayan, halkın okuyucunun utandıdığı insan türünden oldular.

Oysa "**aydın**" erdemi arayan adamdır.

Erdem, yüce insanın ahlakı, tek başına yaşamak en güvenli yerdir!

Artık bu şebekenin rehabilite edilmesi imkansızdır, dış dünyaya karşı şalteri indirmişlerdir, sen ne söylersen söyle duvar gibidirler.

Çünkü Allah onları büyük devrimlere öncülük etmek için yaratmıştır, Özal'ın devrimi FETÖ'nün devrimi Tayyip'in devrimi ve şimdi son kaleleri Kılıçdaroğlu olmadı Muharrem İnce'nin devrimi.

Bir büyük iddiaya göre de tarihin sonunu ilan eden Medeniyet Çatışması savaşlarında kullanılmışlardır.

Mesela CIA İran'da Musaddık'ı Mısır'da Cemal Nasır'ı Filistin'de Arafat'ı İslamcılar'a devirtmiş, Türkiye'de de "Kemalist" orduyu tasfiye emrini birinci cumhuriyeti yıkıp II. cumhuriyet kurma emrini bu şebekeye vermiştir.

Düşünün Balyoz'dan yedi yüz subay yedi uzun yıl içerde yatarken tek bir Balyoz subayının dahi suçsuz olabileceğine dair tek satır vicdan adalet arayan yazıları olmamıştır, yani FETÖ 15 Temmuz'u başarsaydı, içimizde hiç kimsenin yaşama şansı olmayacak, Murat Belge ve Nazlı Ilıcak NTV ve Habertürk ekranlarında her akşam salamızı okuyacaktı.

ARTIK SON KALELERİ YENİ CHP KALDI

Bu son otuz yıl içinde bu sol-liberal şebeke kendilerini üst insan bizleri ise homo sapiens'in en alt türü olarak gördü. Önlerine çıkan her kimse ya yaratık ya faşisttir. Öyle ki daha dün PKK'nın dağ kadrosunda olan yazarları dahi sabah akşam bizlere '**faşist, katil**' yazıları yazıyor.

Ortak özellikleri çoktur, mesela şehit olan hiç bir Türk askerine öğretmenine tek satır yazıları yoktur. PKK bir katliam yaptığında o hafta ve ay, yasın taziye duyguları unutuluncaya kadar sinerler konuşmazlar. Ve ertesini hafta pundunu kollayıp "**güvenlik politikalarıyla**" olmaz diye yavaş yavaş kafa çıkartmaya başlarlar.

Sonunda hepsi aynı şeyleri tekrar eden bir "**makineye**" dönüştü. Mehmet Barlas Ahmet Altan ya da Murat Belge aynı yazıları kopya ederler. Bunların edebiyat dediği de, biri kalkıp bir Ermeni Tezimiz vardı diğeri Kürt bir amcamız vardı diye güya nostaljik romantik bir şeyleri Bavul, Kafa vs. gibi dergilerde yazıp hikayeyi Türk düşmanlığına bağlamaktır.

Çeviri mafyaları vardır, sadece Ermenici ve Kürtçü yazarları çevirirler. 90'lı yıllarda AB projeleri vardı, Urfa'da feodal şiddet ya da Diyarbakır'da göç ya da Kürtçü ve Ermenici konularda uyduruk film ve akademik güya araştırmalarla epeyce mali destekler almış aralarında üleşmişlerdir. Yıldız Ecevit gibi edebiyat eleştirmenleri ta o zamanlar 12 Eylül (Kenan Evren) sayesinde romanın önü açıldı (Orhan Pamuk'u kastediyor) 12 eylül olmasaydı romanımız gelişmeyecekti, lafları da edebiyatın ihanet tarihine yazılmıştır.

Bir de sosyal medyada gizli nicklerle kanaat oluşturup ortalığı velveleye vermede uzmanlaşmışlardır, ısrarla mesela, Türkiye'nin en sevilen yazarı, Türkiye'nin en çok okunan kitapları, Türkiye'nin en iyi romancıları, gibi başlıkları açıp genç neslin beynini hırpalamakla meşguldürler, seçim önceleri, diyelim Ufuk Uras, diyelim Muharrem İnce gibi artık hangisiyse başlıklar açıp gençleri başarıyla kafalamakta mahir ve uzmandırlar.

Ayrıca dış destekli gazetecilik çalışmalarından yorulmazlar, bu günlerde Amerika elçiliği öncülüğünde “veri” gazeteciliği diye bir şey bulmuşlar, İngiltere’de falan kurs verip genç gazetecileri kafa kola alıyorlar. Diğer yandan Wikipedia kontrollerindedir, diyelim İlber Ortaylı allame olsa sözlük maddesi kasıtlı çok zayıf hata eksiklerle yazılır ama kendi kifayetsiz yüzlerce adamlarının maddelerini akademik tez gibi inci kolye gibi överek düzerler.

Anlatmak ve saymakla bitmez, artık son kaleleri yeni CHP kaldı.

Toplum mühendisliklerini(?), kanaat önderliklerini(?) yaygara(?) velvele(?) ve linç(?) ve gasp ustalıklarını gösterebilecekleri son kaleleri: Yeni CHP, burada da belediye seçimleri sonrasına kadar çok az zamanları kaldı, ve ama sayelerinde ortada muhalif bir kurum ve ortada bir Türkiye kalmadı.

Ey millet şüphenez olmasın, maskeli maskesiz zavallı kullanılmış bu ihanet şebekesinin son kırıntılarını izlemeye devam edeceğiz, yine de iyi mücadele verdik, hiçbirinin kendine hakim pozlarda artık çok yavaş konuşan büyük adam olmasına izin vermedik.

Yunan mitolojisindeki Nessos'un kana bulaşmış gömleği, kim giyerse zehir vücuduna işler, etlerini parçalar, söküp atmaya çalışsanız da başaramazsınız.

Türkiye'nin bedenini zehirleyen parçalayan Nessos'un gömleğini bu ülkeye kim giydirdi, artık hepimiz biliyoruz!

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

